

AMSTERDAMSCHE COURANT.

Donderdag

den 15 October.

FRANKFORT, den 14den October.

Een bericht uit Pera, van den 18den September, bevestigt het volgende: Gisteren is de Prussische gezant, de heer van Rojer, vergezeld van twee Russische officieren, van Adrianopel alhier teruggekeerd. Sedert dien tijd heeft men de zekerheid, dat de vrede door de wederzijdse gevolmachtigden is ondertekend en onverwijd door den Sultan zal bekrachtigd worden. De gansche stad is daarover opgetogen van vreugde, ond en jong omhelst zich, en roept elkander de blijde tijding toe. Alleen de Sultan zegt men, loont geene vreugde, maar wijziging in een soort van onverschillig vervalten te zijn, en de toekomst niet konnen te gemoet te zien, die bij den treurigen toestand des rijks ook maar al te gegrond kan wezen. De beide Russische officieren, die den heer van Rojer vergezellen, schijnen in het te hebben, om dadelijk na de bekrachtiging van het traktaat, den generaal Paskevitsch en den admiraal Ricord op te zoeken, en hen van het sluiten van den vrede te verwilligen. De onderhandelingen, welke de heer van Rojer met den generaal Diebitsch gehad heeft, hebben, zegt men, hoofdzakelijk de oorlogsbelasting, door de Porte te betalen, het staken der vijandelijkheden, en de uitbreiding der grenzen van Griekenland betroffen. De Porte had den wensch te kennen gegeven, dat bij het traktaat, hetwelk openbaar zou gemaakt worden, de door haar te betalen sommen niet zouden vermeld worden, maar dit punt daarbij slechts in het algemeen zou aangeroerd worden, terwijl de bepaalde overeenkomst bij een geheim artikel zou vervat worden. De gronden, welke de reis-effendi voor dit opstel van het traktaat aanvoerde, zijn een bewijs van de vrees des Sultans voor de gisting, welke men onder het volk waargenomen heeft, dat hetzelfde ligt in den waan zou kunnen gebragt worden, dat de Porte schatplichtig aan Rusland was geworden; een vermoeden, dat de vijanden des Sultans tot een magtig wapen zou kunnen dienen, om de natie nog meer tegen hem op te rugen. Men zegt thans, dat het den heer Rojer gelukt is, eene verandering in den vorm van het traktaat te bewerken, en dat de oorlogsbelasting, welke sommen op tien, anderen op twaalf miljoen Hollandse guldens worden, nu niet meer dan twee miljoen zal bedragen. Ook het staken der vijandelijkheden is, op de lastschepspraak van den heer van Rojer, dadelijk gevolgd op de ondertekening van het traktaat door de gevolmagtigden. Dan ten aanzien der grensbepaling van Griekenland kon de Prussische gevolmagtigde de gewenschte wijziging niet verwerpen, dat namelijk de eindbeslissing over de toekomstige grenzen van Griekenland na nader onderhandelingen te Londen zou plaats hebben. De instructien van den generaal Diebitsch waren op dit punt, zegt men, zeer bepaald, daar het Russische kabinet de uitbreiding van den Griekschon staat tot aan de golfen van Arta en Volo als wezenlijk noodzakelijk voor de toekomstige rust van het Oosten beschouwt. De ontruiming van het Turksche gebied door de Russische troepen zal van de nauwkeurige betaling der voor den Russischen handel bepaalde schadeloosstelling afhangen. De Russische krijgsgevangenen zijn allen in vrijheid gesteld, en worden door de zorg van den Deenschen gezant voorzien van het noodige tot de vaart naar Odessa. De Nederlandsche gezant, de baron van Zuylen, gaat binnen weinige dagen niet verlof.

Van den 22den October.

In de dagbladen leest men heden het volgende bericht: — « Volgens zeggen van eenen Fransche koerier, die van Konstantinopel naar Parijs gaat, en den 7den door München kwam, zou de Sultan het traktaat van vrede, dat den 14den September te Adrianopel gesloten werd, den 19den dier maand nog niet geratificeerd hebben. Is deze tijding gegrond, dan zou men moeten aannemen, dat Mahmoed zich nog met uitzigten op tegenstand vleit; dat hij wellicht tijding van den loot der 35000 Albanezen had, die volgens berichten uit Bucharest, zich over Sophia eenen weg naar Adrianopel zochten te baten. Het zou alsdan niet onmogelijk zijn, dat de Turken te gunst van eenen gematigden vrede weder verbeurden. — De officiële berichten van den generaal Diebitsch, van den 11den September, fronen, dat de Russische veldheer, gedurende de onderhandelingen, zijne operatiën niet had gestaakt, gelijk vroeger van onderscheidene kanten gemeld was. De stelling der Russen, op den rechter vleugel der armee met de vloot van den graaf van Heyden, en op den linker vleugel met den admiraal Greigh vereenigd, kon niet gewenschter zijn, en bewijst, dat

van den generaal Diebitsch zou afhangen om Konstantinopel te kunnen rukken.

BERLYN, den 10den October.

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Albrecht is naar 's Gravenhage vertrokken.

LONDEN, den 12den October.

Het bericht uit Angra, te Lissabon door een Engelsch koopvaardijfchip afgezonden, berigt, dat de jonge Koningin Maria, des namiddags den 7den September op Terceira geland, en daar met eene onbegrijpelijk gestadig door hare gestroopte onderdanen ontvangen is. Volgens een rapport van een ander schip, de *Mercurius*, den 10den van St. Michael vertrokken, zouden de Braziliaansche fregatten den 10den van Terceira zijn aangekomen, de koninklijke vlag ontrollende, en manoevrerende als of zij in Angra wilden binnen loopen, en zonder daar op twee der Portugesche blokkade-schepen zich bij de Braziliaansche fregatten gevoegd, en met dezelve de reis voortgezet hebben, na dat de bevelhebbers aan boord der fregatten hunnen eed en luane hulde aan de jonge Koningin hadden aangeboden.

— Uit eene publiek gemaakte opgave blijkt, dat in de jaren 1827 en 1828, in het Britsche rijk, 2625 schepen van stapel gekoopen zijn. Vroeger was het maar 800 in het jaar.

De bergten, welke uit de onderscheidene groote fabriekdistricten ingekomen zijn, luiden meer en meer gunstig, gelijk zich ook in het algemeen verschijnselen van beterschap in den handel opdoen.

De Spaansche expeditie tegen Mexico heeft, naar men in de New-York bladen van den 9den Augustus aenschijnt, derzelve troepen den 16den Juli te Solamirino, in de nabijheid van Tampico, ontscheept, waar zich de delijk eene Mexicaansche troepen, zoo men zegt uit misnoegdheid over de achterlijke betaling hunner soldij, bij hen gevoegd en met hen vereenigd hebben. Veel hoop bestaat er echter, dat dit klein aantal aanvallers weldra zal verstrooid zijn, daar de generaal Santa Anna, welke voor het tegenwoordige, zoo men wil, met de republiek zeer eensgezind is, met eene magt, meer driemaal sterker dan die der uit Mexico gezonden expeditie, tegen hen van Vera-Cruz is opgetrokken.

PARYS, den 10den October.

In de verkiezingen, welke dezer dagen, ter aanvulling van eenige opengevallene plaatsen in de kamer der afgevaardigden, zijn geschied, heeft eene overgrootte meerderheid op liberalen gestemd, behalve in een paar kantons, waar de hooge adel steeds grooten invloed heeft weten te behouden. Indien dus de ministers plan hebben gehad, om eene ontbinding van de kamer voor te slaan, zal de uitslag dezer verkiezingen eene reden te meer voor hen opgeleverd hebben om van dezen maatregel af te zien. Men hoort daarvan dan ook niet meer spreken; maar de liberale bladen willen uit eenige nitlatingen van de ministeriele papieren opmaken, dat men nog denkt aan het nemen van eigenwillige maatregelen, waardoor de kracht der wetgevende kamers zou worden verlamd of vernietigd, en zij reden derhalve aan, om bedacht te zijn op middelen, om zich in dat geval op eene wettige wijze tegen de willekeur te verzetten.

— De graaf de la Ferronnays, gewezen minister van buitenslandse zaken, vertrekt binnen weinige dagen naar Rome, als ambassadeur van Frankrijk, in plaats van den burggraaf de Cathacubriand, die, gelijk men weet, niet verkozen heeft, dezen post onder het tegenwoordige ministerie te bekleeden.

— Volgens berichten uit Toulon, schijnt de Fransche zeemagt in de Middellandsche Zee eenigzins te zullen versterkt worden, misschien om eenige schepen in den omtrek van Konstantinopel te zenden, ten einde, bij mogelijke onlusten, die aldaar zouden kunnen ontstaan, aan de Fransche onderdanen bescherming te verleenen.

Het Engelsche eskader in die zee bestaat thans uit negen linieschepen, 4 fregatten, en 17 kleinere oorlogvaartuigen.

Sedert de voorwaarden van den vrede tuschen Rusland en de Porte eenigzins nader bekend zijn, geven de ministeriele bladen, zoo van Londen als Parijs, te verstaan, dat de vorderingen van Rusland niet zoo gematigd zijn als men wel gedacht had.

BRUSSEL, den 14den October.

HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik der Nederlanden zullen morgen naar 's Gravenhage vertrekken.

Zijne Keizerlijke Hoogheid de grootvorst Konstantin is dezer morgen om vijf uur van hier weder naar Duitschland vertrokken.

De opper-kamerheer van den Koning heeft bekend gemaakt, dat de gewone publieke audientien bij Zijne Majesteit wederom op Woensdag van elke week, des middags te 12 ure, bepaald zijn, te beginnen met heden.

— Gisteren avond te 8 ure zijn HH. KK. HH. de Prins en Prinses Frederik in deze residentie aangekomen.

H. K. K. H. de Prinses van Oranje wordt eerstdaags alhier verwacht.

— Z. Exc. de minister van justitie is gisteren alhier aangekomen. Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken wordt nog heden avond te gemoet gezien.

— Het eskadron kurassiers, bestemd om gedurende het verblijf des Konings alhier garnizoen te houden, komende van Arnhem, wordt overmorgen alhier verwacht.

Mengelwerk.

ARTIKEL 4 DER GRONDWET.

UITBANNING VAN FONTAN

De Arnheemsche Courant heeft, even als het Advertentie Blad, in navolging der zuidelijke dagbladen des rijks, veel gesproken over het daadzakelijke der uitzetting van FONTAN, en het bestuur gelijk gegeven met het fentelike dier vervoering: de behandeling van het gebeurde is dus overbodig; maar laten wij liever onderzoeken naar het al of niet rechtvaardige dier handelwijze.

De grondwet van 1814 voor de Vereenigde Nederlanden heeft, omwrent het regt der vreemdelingen, niets bepaald, en in de redevoering ter ontwikkeling dier grondwet wordt daarover niet gehandeld; alleen wordt bij het artikel 101, als wanneer er van de justitie gehandeld wordt, de vrijheid en het eigendom der burgeren verzekerd. — In de grondwet voor het koninkrijk der Nederlanden, van 1815, worden de regten der vreemden bij het artikel 4 uitdrukkelijk bepaald. Van waar dit onderscheid, daar toch de grondwet van 1815 slechts eene wijziging is der grondwet van 1814? Zijn de Zuid-Nederlanders meer herbergzaam dan hunne noordelijke broeders! Bragten hunne vroegere privilegien iets dergelijks mede? Vontrekt niet. Ontwinden wij hier het kluwen, en de waarheid zal spoedig tastbaar worden. Van eeuwen her was in de Vereenigde Provinciën de zetel van koophandel en zeevaart gevestigd; het uitzigt op grootere winsten bij meerdere uitgebreidheid van handel, gevoegd bij de gelegenheid des lands, de wijze van het ontstaan van het gemeenbest der trakaten van koophandel, door de staten met andere landen gesloten, moest dus noodzakelijk al wat nitzag naar betere vestiging, naar vrijere regten naar de Vereenigde Nederlanden doen verlangen. Daar vestigden zich dan ook allen, welke met hunne industrie, wetenschappelijke kenmerken, of bekendheid met den handel, of met hunne fortuin die landen verrijkten, en zij werden als welkom ontvangen. En nochtans zal niemand willen beweren, dat die staten een *asylum* aanboden of verleenden aan al wat in andere landen was geschandvlekt. Maar hoe werd dit kwaad voorgekomen, waar toch die landen als gastvrij overal bekend stonden, en de regering alles te werk stelde om vreemdelingen te lokken? Omdat het aan het bestuur was overgelaten, de zoodanigen, die geen genoegzamen waarborg voor de naleving der welken aanboden, van het grondgebied te verwijderen. Als men de archieven wilde onderzoeken zoude men daarvan menige bewijzen vinden, hetgeen nochtans overbodig is. Want dit regt is gesteund op de verplichting van het hoofdbestuur der maatschappij, om den deeknemeren dierzelfen bij rust en goede orde te bewaren, en door de toelating van het schuld van andere natien, de zekerheid der burgers niet in de waagschaal te stellen. Wat dus de oude Nederlandsche gewoonten en regten medebragten; wat de uitgedrukte wijk der natie te allen tijde geweest was; wat als het ware aan het bestaan van een handeldrijvend volk was ingeweven, was niet noodig te zijn gesteld in de grondwet.

Bij de vereeniging van Zuid- en Noord-Nederland, werd door de geografische ligging, door de andere wijze van bestaan, en — waarom liet te verzwijgen, — door de nabuurschap met Frankrijk en de langdurige inlijving der Belgische provinciën met dat rijk, (welke nu, dertig jaren geleden, als eene weldaad werd beschouwd door de ingelanders, maar van welke dwaling zij gelukkig zijn teruggekomen) in een vraagstuk veranderd, wat vroeger in het noordelijke deel des rijks een van een onwettigbaar bestanddeel was geweest; en schoon het artikel 13 van het Fransche burgerlijke wetboek daarin voor een openlijk voorzigt, zoo wilde men dit regt voor altijd vaststellen, waar, om de openbare redenen, bij de invoering van een nieuw Nederlandsch wetboek, verschallende bepalingen van het regt afwijkingen zouden kunnen daerstellen. En alzoo is het artikel vier der grondwet van 1815 geboren geworden.

Heeft nu niet de bepaling van dat artikel 4, het bestuur van ons land eene vrijplaats gemaakt? Wie gelooven niet.

Heeft dan met de bewoording aan dat artikel 4 het bestuur van een onwettigbaar regt, dat den soeverein aankleeft, namelijk om de hoofd van den staat te zorgen, dat de aan zijne zorg toebetrouwd natie geen nadeel lijde? Wie betogen, dat de bewoordingen geen afstand van dat regt vinden kunnen. Bedriegt dan dit artikel 4 niet allen, die herwaarts komen, en die hier bescherming en veiligheid verwachten? Ditzal de ontwikkeling van de bewoordingen van dat artikel 4 bestrijden. — Het ontstaan van dat artikel heeft u reeds aanvankelijk ingelicht, en de bepaling is met de bewoording niet tegenstrijdig.

Gelijke aanspraak op bescherming van personen en goederen, verkert dat artikel aan allen, hetzij vreemdelingen of ingezetenen, die zich op het grondgebied des rijks bevinden. Wilt gij nu die bepaling uitspreken, zoo, dat het genoegzaam is om op Nederlandschen bodem te zijn, om burger aldaar te zijn, dan wilt gij ongerijmdheden; dan wilt gij de verdooving van den staat; dan zou de soeverein, welke ons grondwet gegeven heeft, na daarover de aanzienlijken der natie gekonst te hebben, aan ons volk eene zeer slechte dienst bewezen hebben. Dan zoude hij, zonder noodzaak, zonder belang, zonder doel, een van zijn bestuur niet af te scheiden, regt hebben willen afscheiden, hetgeen ongerijmd is.

Maar wat heeft dan dat artikel 4 gewild? Dit, dat in alle tijden, zij aan wie de Koning zou hebben verund, zich in onze landen naar te zetten, alhier vinden zouden gelijke beschermende burgerlike en politie-regten; als hij voorbeeld: dat zij gelijkelijk zonden kunnen procederen voor onze rechtbanken, ook tegen niet gevestigde vreemden, zonder door eene exceptie van onbevoegdheid afgewezen te worden; dat zij bekwaam zijn tot het verkrijgen en uitoefenen van octrooi; dat zij, in zaken van politie, niet anders kunnen behandeld worden als de burgers; dat hunne woningen onschendbaar zijn; dat zij voor gelijke regters in criminele en correctionele zaken te recht staan; en dat zij aanspraak hebben op zoodanige ambten, welke niet, bij uitsluiting, door de grondwet aan geboren Nederlanders zijn opgedragen. Neemt men dit niet aan; dat men mij antwoorde op de vraag: waarom vraagt men de toelating om zich in ons rijk te vestigen? — Een zelfs FONTAN heeft gedaan, die ook alom dat soeverein regt erkend heeft, en waardoor u die declaratie, wegens zijde komst alhier, in verstrouwen op de grondwet, komen te vallen. Waartoe dienen dan de brieven van naturalisatie? Zou dan de bepalingen van artikel 10 het algemeene bepalingen, en artikel 11 van den titel 1^{ste} boek, van ons toekomstig Nederlandsch burgerlijk wetboek, grondwettig? Laat het zich dan verstaan, dat de Staten-Generaal in 1800 eene dergelijke wet met algemeene stemmen zouden aannemen, waer in 1818 een soortgelijk voorval, als nu dier dagen heeft plaats gevonden, aanleiding heeft gegeven tot reclamatie bij dat zelfde aanzienlijke ligchaam, en die als ongegrond zijn verworpen? — Zoo men op dergelijke gewichtige vragen zwijgen moet, dan mag men het voor vastgesteld houden, dat de zoo gezegde oppositie, en met dezelve de vrienden van FONTAN, innerlijk moeten overtuigd zijn van de ongerijmdheid, hetgeen aanlijgingen, als of men met de uitzetting van eenen vreemdeling, kan ke zoo door zijn gedrag buiten 's lands, als jegens onze Vorst, het bedijste bewijs opleverde, van zijne ongeschiktheid voor onze maatschappij, en van de noodzakelijkheid zijner verwijdering van onzen staat. De grondwet zou geschonden hebben. Laten wij veelley dank zeggen aan de weldadigheid der regering, welke liever hem in veiligheid heeft, dan vervoeren naar Hanover, waar hij vrij zoude wezen, dan hem te laten brengen derwaarts, van waar hij gekomen was, en waar hij gevangenis, in plaats van vrijheid, zoude gevonden hebben; en brengen wij Nederlandsche burgers de welverdiende hulde toe aan ons bestuur, hetwelk op eene zoo edelaardige wijze den toegeworpen landvoogt van FONTAN heeft opgenomen, en ook in het handhaven zijner eer tegen eene onverdiende belediging zoo kloek en eerbiedig wreken heeft.

FOOTJES.

Met genegen is door reizigers sinds de laatste jaren opgemerkt, dat in onze dagen, het aloude bedelen om footjes bijna geheel is afgehehouden. De ondernemers van Diligences, Stoombooten, Barges, en hebben door hunne juiste bepalingen van vracht IN EENS AF te laten den reiziger zoo laag footjes-vragen doen verdwijnen. Die juiste prijsbepaling van vracht is voor den reiziger daarom van belang, omdat soms die reiziger in omstandigheden kan verkeeren, dat zijne persone bezitting in den, door die ondernemers vastgestelden vrachtprijs, bestaat, en dat hij door de volvoering daarvan ter verlangde prijs se wordt overgevoerd. Bij afreiden of afvaren sluit men op deze eene overeenkomst tusschen den soms armen reiziger en den meerder goeden ondernemer, en de eerste vertrouwt persoon en goederen, dan laatste ter overbrenging toe. Wanneer men echter zich te Leeuwarden bevindt en van daar een reisje per Trekschuit naar Harlingen te doen heeft, dan wordt men

af tot den overtegekomen prijs overgebragt, maar, bij ontstentenis van de gewone schippers-bediening, nog talkeus aangehaand om bijbetaling van gelden, waarop men bij de afreis niet had gerekend.

Een zeer barache schippersknecht vorderde van een armen reiziger omdat hij bij het aanboord komen van een oud kassen op eene der banken liggende gebruik maakte, tien centen. Diezelfde reiziger had naast zich liggen een klein valiesje of pakje, en nogmaals kwam de knecht om tien centen vracht voor de geringe pakkaadje. Maar... nogmaals kwam men eene aanmaning doen van twee en een halve cent voor poortgeld, hetwelk te Harlingen moest worden betaald, indien men niet voor poortsluizen aldaar aankwam. Men inkasseerde dat sommeje van al de reizigers veeruit, ook zelfs van dien armen reiziger, schoon een der reizigers durfde beweren, dat het te laat aankomen van de trekschuit te wijten was aan de mindere kracht van het trekpaard.

Recapitulatie.

Vracht per persoon	f 0.55
Kleine pakkaadje	0.10
Straf voor het gebruiken van een oud kussen	0.10
Straf voor een oud paard, naar poortgeld	0.02
Footje voor den jager	0.02
f 0.80	

Welke som van tachtig centen alzoo voor den armen reiziger eene misrekening baarde van vijf en twintig centen.

Men zwijgt liefst van de verdere beleefdheden der schipperij op dat veer, en is bereid om binne verdediging te beantwoorden.

JAN BILLYK.

HATTEM, den 9. October.

De dag van heden was voor deze stad een dag van vreuzde, door het bewijzen der nieuwe staats- of burgerschool, wat op denzelfden plaats had. De plegtigheid werd geopend door den heer districts-schoolpluizer, niet het doct' ener, voor dezelfde gemeente aanspraak, in welke hij de voortreffelijkheid van het verbeterd onderwijs aanbragt, en het gebouwt tot het doel, waartoe, het was gesticht, wijdde. Daarna werd de schoolpluizer, J. Ross, in plaats van zinen reeds hoog bejaarden vader, als hoofdonderwijzer bij deze schoolis geplaatst, in eenvoudige maar gepaste bevestigingen, zijn en zins vaders innorlijk genoeg over de eindelike vervulling van een lang gekoesterd wensch, en kunnen dank aan allen, die tot de stichting van het nieuwe schoolbeaaf hadden medegevoert. Vervolgens gaven de leerlingen de twee hoogste klassen eenige blikken van hunne gemiddelde vorderingen in de voorafgaande vakken van het lager onderwijs; en eindlijk besloot de heer burgemeester dezer stad dit feest met eene doelmatige rede, in welke hij de noodzakelijkheid der vernieuwing van het schoolgebouw, door wien en door welke middelen hij daar toe was in staat geweest, ontvondde, en de tegenwoordig zijnde ouders aanmaande om, door het gestadig ter schole zenden hunner kinderen, aan de weldaden van Zijne Majesteit en van de heeren gedeputeerde staten dezer provincie, die door het gebouw van de school, in de plaats van zinen reeds hoog bejaarden vader, als hoofdonderwijzer bij deze schoolis geplaatst, in eenvoudige maar gepaste bevestigingen, zijn en zins vaders innorlijk genoeg over de eindelike vervulling van een lang gekoesterd wensch, en kunnen dank aan allen, die tot de stichting van het nieuwe schoolbeaaf hadden medegevoert.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

- Den 12den October 1509 ontstond er te Konstantinopel eene aardbeving, die achtien dagen duurde en eene geduchte verwoesting in die stad veroorzaakte.
- Den 14den dito 1806 had de veldslag bij Jena plaats.
- Den 15den dito 1576 werd de hogeschool te Helmstadt opzerief.
- Den 15den dito 1582 veranderde paus Gregorius den ouden in den nieuwen stijl.
- Den 16den dito 1813 werd tot koning van Napels, doodgeschoten.

ARNHEM, den 15den October.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 14 Oct. en 15 Palen 5 Duim; gewasser 6 D., gevallen 0 D.

Den 15 dito 14 Palen 5 Duim; gewasser 0 D., gevallen 0 D.

Den 15den October 1829. Heden, in den nacht, ontstiep na eene korte ongesteldheid, zeer zacht, tot bittere droefheid van haren ziele, de Heer GILLES DU QUEBENE van BURECHEM, in leven Heer van Bruchem en Cillershoek, oud-Schepen en Raad der Stad Amsterdam.

Op heden, den 12den October 1829, stierf te ARNHEM, des nachts om een uur, onze geliefde Moeder, Meyrouw **RELIA ALETTA FERLUS**, geb. VAN HEYDE, na eene kortstondige ziekte van 5 dagen, in het 81ste jaar haara leven.

A. G. BEIJERS,
Wed. J. VAN EYL.

Te ARNHEM is op den 12den October 1829, des namiddags ten 5 ure, overleden, in den onderdom van 71 jaren en 7 maanden, Vrouwe **SOPHIA JULIANA CUNCELLI**, weduwe van Wijlen den Heer **JOHANNES LEGRAND**.

BURGEMEESTER en WETHOUDE
REN der **STAD WAGENINGEN**,
Gezien hebbende het beslot van den Heer **D. P. O. DE BONT**, als Kantschoolhouder, ter gezet mede, hebben zij **INSTITUT** van **OPVOEDING** op het ergste aan te prijzen, als zijnde Hun Edel Achtbare overtuigt van zijne

betrouwam- en geschiktheid, goede zorgen voor en getrouwe vervulling van zelve's belangrijke pligten in de opvoeding van Jonge Heeren.

Burgemeester en Wethouders voordr.,
M. A. VAN OMNIEREN, VI.
Ter Ordonnantie van Hun Ed. Achtb.,
De Stads Secretaris,
H. B. VAN DAALEN.

Het **GEMEENTE-BESTUUR** van **APELDOORN** noodigt bij deze uit allen, welke geneegen mogten zijn, naar de in het Kerapel **Apeldoorn** open gevallen **VROEDVROUWEN PLAATS**, te dingen, om zich in persoon of met vrachtvrije brieven voor den 1sten November 1829, bij gezegd Bestuur aan te melden, onder overlegging der bewijzen van afgelegd Examen, kunde en goed gedrag; zijnde het vast jaarljksch traktement uit de Gemeente-Kas f 80.—

OPROEPING VAN SOLLICITANTEN.

In de Gemeente **Winterswijk** zijn **DRIE SCHOOLONDERWYZERS-POSTEN** vacant, namelijk in de Buurtschap **Ratum**, de Buurtschap **Brinkheurne** en de Buurtschap **Corle**; zijnde in de waarneming van de twee eersten voorloopig voorzien.

Ter vervulling derzelve zal op **Woensdag den 14den November** eerstkomende, voormiddags om tien uren, op het Raadhuis te **Winterswijk**, het vergelijkend Examen der Sollicitanten plaats hebben.

Sollicitanten naar eenen dezer Onderwijzers-Posten, dewelke den derden of (des noods) den vierden rang bezitten en van de noodige Getuigschriften voorzien zijn, zullen zich, voor den zevenden November eerstkomende, bij vrachtvrije brieven of in persoon moeten aangeven bij den heer Districts-Schoolpluizer of ter Secretarie der Gemeente, met overlegging dier Getuigschriften.

De voordeelen, aan ieder dezer posten verbonden, zijn opgegeven in de Nieuwe Bijlagen ter bevordering van het Onderwijs enz. der maand September dezes jaars.

De Notaris **Mr. J. NYHOFF**, residierende te **Arnhem**, zal op **Maandag den 5den en 19den October 1829**, 's avonds ten 6 ure, in het **Zwijnshoofd te Arnhem**, namens enige Principalen, publiek veilen en verkoopen: eene schoone **WEIDE**, den **Ham** genaamd, met een hoekje **P.A.S.** groot te zamen ongeveer 5 Bunders, 10 Roeden en 95 Ellen, gelegen onder **Driel**, Gemeente **Heteren**, hebbende Opst het land van wijlen den Heer **P. L. H. A. A. S.**, West de gemeene straat, Zuid **DE R K A A R T S** en Noord **ARIEN GEURT S. S. N.**, of wie anders met recht daaraan mocht zijn geland; kunnende reeds inst. 10. Januarij 1830 in eigen gebruik worden aanvaard.

Met de hoogen gebragt

Nader informatie en visie der conditie zijn te bekomen bij gemelde Notaris **NYHOFF**, in de Bakkerstraat te **Arnhem**.

De Notaris **Mr. J. NYHOFF**, residierende te **Arnhem**, zal op **Maandagen den 5den en 19den October 1829**, 's avonds ten 6 ure, in het **Zwijnshoofd te Arnhem**, namens zijn principalen publiek veilen en verkoopen: Eene **VROUWEN ZITPLAATS** in de Groote of St. Elisabeth Kerk alhier, zijnde de 5de Bank 3de Plaats in het Middelpand aan de Noordzijde.

Met de hoogen gebragt op

De Notarissen **Mr. J. NYHOFF** en **A. J. N. GODEFROY**, residierende te **Arnhem**, zijn voornemens namens hanne Principalen op **Maandagen den 5den en 19den October 1829**, 's avonds ten 6 ure, in het **Zwijnshoofd te Arnhem**, in het openbaar te veilen en te verkoopen: Een **HUIS** en **ERVE**, staande bintien **Arnhem**, in de Bakkerstraat, wijk A No. 115, tusschen de Erven van Meyrouw de Wed. **BISSEHOP** ter eene en Juffr. **VAN DEN HEUVE** ter andere zijde, bewoond door **J. SNELLEER**.

Met de hoogen gebragt op

Nader informatie zijn te bekomen bij voornemde Notarissen, alwaar de Conditie 3 dagen voor den inzet ter visie zullen liggen.

De Notaris **A. J. N. GODEFROY**, zal op **Woensdag den 21sten October 1829**, voormiddags om 10 ure, ten Sterfhuize van wijlen den Heer **G. J. B. B. DER**, tevens met diens nagelaten **INBOEDEEL**, verkoopen: Een zwart stekelharig **BLES PAARD** en een dito bruin hoes **MERRIE PAARD**, beiden mak in het Tug en onder den man; eene genoegzaam nieuwe moderne **CIALECHE**, met geel koperen Beslag, Weener Model en Toehoor; rene zeer gemakkelijke **KIREBOE** met bijhoorende losse Bok en Tuisen, **RYDZADELS** en **HOOFDSTELLEN**, voorts een **WAGENSCHOT MANGEL**, massif **MAHONIE OANAPLE**, dito **STOELEN** en **FAUTEUILS** met Paardesharen Zitvoeten, **MAHONIE SECRETAIRES**, **CHIFFONNIERES**, **PENANTKASTJES**, **SPELTAFELS**, **VLOERKLEDEN**, Engelsche **LAMPEN**, Yzeren **GELDKISTEN**, enz. Zijde alles daags voor den verkoopdag te zien.

OPENBAARE VERKOOP
VAN
MEUBILAIRE GOEDEREN, enz.

Op Dingsdag den 27sten October 1829, en volgende dagen, beginnende 's morgens ten 9 ure, zal, namens de Hoog Welgeboren Heeren **D. L.** en **P. G. BIRON VAN BRUKELLE** tot den **BRUKELLE**, als Erfgenamen van wijlen de Hoog Welgebore Vrouwe **M. G. DOUAIRES VAN DELEN**, enz. enz., op den Huize **Druhen**, worden verkocht: een aanzienlijk **INBOEDEEL**, bestaande in onderscheiden **MEUBELN**, als: **KABINETTEN**, **BUREAUX**, **LA**-, **SPEEL**-, **ETENS**- en

